

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 470/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti G. a. s., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou B. s. r. o., B., za ktorú koná advokát Mgr. P. B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 K 70/2011 z 3. januára 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 K 70/2011 zo 17. januára 2012 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 CoKR 10/2012 z 11. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti G. a. s. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2013 doručená sťažnosť spoločnosti G. a. s. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 K 70/2011 z 3. januára 2012 (ďalej aj „uznesenie okresného súdu“) v spojení s opravným uznesením okresného súdu sp. zn. 3 K 70/2011 zo 17. januára 2012 (ďalej len „opravné uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 CoKR 10/2012 z 11. októbra 2012 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je spoločníkom a z toho titulu spoluvlastníkom obchodného podielu v spoločnosti G. s. r. o. (ďalej len „dlžník“). Okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 3 K 70/2011 z 11. novembra 2011 o začatí konkurzného konania proti dlžníkovi. Návrh na vyhlásenie konkurzu podal konateľ dlžníka. Okresný súd uznesením z 28. novembra 2011 ustanovil dlžníkovi predbežného správcu. Okresný súd uznesením z 3. januára 2012 zastavil konkurzné konanie proti dlžníkovi a opravným uznesením opravil uvedené uznesenie tak, že konkurzné konanie proti dlžníkovi sa zastavuje pre nedostatok majetku.

Proti uzneseniu okresného súdu v spojení s opravným uznesením podala spoločnosť G. s. r. o. ako veriteľ dlžníka odvolanie, v ktorom namietala nedostatok aktívnej legitimácie konateľa dlžníka podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ako aj skutočnosť, že dlžník v skutočnosti vlastní majetok. O odvolaní veriteľa rozhodol krajský súd uznesením z 11. októbra 2012, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením okresného súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu v spojení s opravným uznesením a uznesením krajského súdu. Tieto rozhodnutia sú podľa sťažovateľky arbitrárne a svojvoľné, pretože okresný súd a ani krajský súd vôbec nezohľadnili majetok dlžníka, a napriek tomu konkurzné konanie zastavili pre nedostatok majetku. Rozhodnutie o zastavení konkurzného konania pre nedostatok majetku má povahu

rozhodnutia o zrušení spoločnosti (dlžníka, pozn.), ktoré vedie k výmazu spoločnosti z obchodného registra. Sťažovateľka je vlastníčkou obchodného podielu u dlžníka.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo Sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 K/70/2011 zo dňa 3. 1. 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 K/70/2011 zo dňa 17. 1. 2012 a v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č. k. 2 CoKR/10/2012 zo dňa 11. 10. 2012 porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 K/70/2011 zo dňa 3. 1. 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 K/70/2011 zo dňa 17. 1. 2012 a uznesenie Krajského súdu Bratislava č. k. 2 CoKR/10/2012 zo dňa 11. 10. 2012 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave a Okresný súd Bratislava I sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť Sťažovateľovi trovy konania v sume 81,45 EUR (slovom osemdesiatjeden eur štyridsaťpäť centov) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet právneho zástupcu Sťažovateľa vedený vo V., a. s. č. účtu:...”

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sústredil na posúdenie, či sťažnosť nebola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu v spojení s opravným

uznesením a uznesením krajského súdu, ktoré sú podľa nej svojvoľné a arbitrárne. V dôsledku toho okresný súd nesprávne rozhodol o zastavení konkurzného konania proti dlžníkovi pre nedostatok majetku, s čím sa krajský súd v uznesení z 11. októbra 2012 stotožnil.

Z obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je spoločníkom z titulu svojho vkladu do základného imania dlžníka (úpadcu), avšak zo sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľka bola veriteľom dlžníka.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) účastníkmi konkurzného konania sú dlžník (úpadca), navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii účastníkmi konkurzného konania sú aj ďalšie osoby, o ktorých právach alebo povinnostiach sa má v konkurznom konaní konať; tieto osoby sú účastníkmi konkurzného konania pre tú časť konkurzného konania, v ktorom sa koná a rozhoduje o ich právach alebo povinnostiach. Typicky ide napríklad o správcu, ktorý má postavenie účastníka konkurzného konania pre tú časť konkurzného konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho odmene. Prípadne pôjde o štatutárne orgány alebo člena štatutárneho orgánu, prokuristu, zodpovedného zástupcu, likvidátora alebo núteného správcu alebo zákonného zástupcu úpadcu pre tú časť konkurzného konania, v ktorej im súd ukladá pokutu z dôvodu neposkytnutia súčinnosti správcovi a pod.

Postavenie sťažovateľky ako niektorého zo subjektov vymedzených v § 24 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zo sťažnosti nevyplýva, samotná sťažovateľka sa takto v sťažnosti neoznačuje. Návrh na vyhlásenie konkurzu podal konateľ dlžníka.

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v

záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06, III. ÚS 108/2012).

Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd konštatuje, že táto nebola podaná osobou, ktorá by v danom konaní mala procesné postavenie účastníka konkurzného konania. V konkurznom konaní je účastníkom konania ako dlžník (úpadca) len obchodná spoločnosť, v ktorej je sťažovateľka spoločníkom z titulu svojho vkladu do základného imania spoločnosti. V danej veci aplikovaný zákon o konkurze a reštrukturalizácii však spoločníka obchodnej spoločnosti z dôvodu existencie jeho právneho vzťahu s obchodnou spoločnosťou, na ktorej základnom imaní sa svojím vkladom podieľa za účastníka konkurzného konania, nedefinuje.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je aktívne vecne legitimovaná na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2013